

Regelrådets uppgift är att granska och yttra sig över kvaliteten på konsekvensutredningar till författningsförslag som kan få effekter av betydelse för företag.

Klimat- och näringslivsdepartementet

Yttrande över förslag till ändringar i avfallsförordningen om spårbarhet för farligt avfall och för avfall som innehåller långlivade organiska föroreningar

Regelrådets ställningstagande

Regelrådet bedömer att konsekvensutredningen inte uppfyller kraven i förordningen (2024:183) om konsekvensutredningar.

Motivering till Regelrådets ställningstagande

Fyra delasppekter är bristfälligt redovisade: berörda företag, förslagets effekter för företagens kostnader och intäkter, påverkan på konkurrens samt hur och när konsekvenserna kan utvärderas. Det framgår inte vilka branscher de berörda företagen tillhör, och inte heller hur många av dem som är små, medelstora respektive stora. Den enda storleksuppgiften avser samtliga företag i Sverige. Vad de betungande delarna kostar företagen anges inte. Intäktssidan berörs bara som ett allmänt påstående utan koppling till de berörda företagen. Konkurrensfrågan och företagens storlek är obesvarade i förhållande till de nya kraven. Någon tidpunkt för utvärdering anges inte.

Konsekvensutredningen skiljer mellan de företag som följer reglerna i dag och de som inte gör det, men beskriver inte närmare någon av grupperna. Det hade behövts tydligare uppgifter om vilka företag som rapporterar och vilka som inte gör det, liksom hur förbättrad rapportering kan uppnås.

Förslagen förenklar krav som redan gäller men tillför samtidigt nya skyldigheter. Konsekvenserna i förhållande till kostnader hade därför behövt framgå tydligare.

Godtagbar är redovisningen av problembeskrivning och syfte, konsekvenser om ingen åtgärd vidtas och alternativa lösningar. Detsamma gäller särskilda hänsyn till små och medelstora företag, åtgärder för att begränsa kostnader samt särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av informationsinsatser. Även överensstämmelsen med EU-rätten och frågan om minimikraven är godtagbart redovisade. Redovisningen av alternativa lösningar är utförlig, med prövade alternativ och angivna skäl för varje delförslag.

Sammantaget finner Regelrådet att konsekvensutredningen inte uppfyller kraven i förordningen (2024:183) om konsekvensutredningar.

Innehållet i förslaget

I 6 kap. avfallsförordningen (2020:614) finns bestämmelser om anteckningsskyldighet för den som hanterar farligt avfall och om skyldighet att lämna uppgifterna till avfallsregistret. Enligt 6

kap. 19 § ska en transport åtföljas av ett transportdokument. Bestämmelserna genomför artikel 19.2 och artikel 35 i avfallsdirektivet. Av artikel 7.6 i förordning (EU) 2019/1021 om långlivade organiska föroreningar (Persistent Organic Pollutants, POPs), i det följande POPs-förordningen, följer att spårbarhet ska säkerställas för avfall med sådant innehåll.

Förslagsställaren föreslår att nuvarande 6 kap. upphör att gälla och ska ersättas, samt att 7 kap. 7 § ändras. Anteckningsskyldigheten och transportdokumentet ersätts av en transportanteckning, mottagaren tar fram en mottagaranteckning och varje transport tilldelas ett identifikationsnummer. Mäklare, handlare och den som lämnar uppgifter ska rapportera halvårsvis. Tiden för att lämna uppgifter utökas från två till fem arbetsdagar. För mottagaren anges tio arbetsdagar, fem för anteckningen och fem för rapporteringen. Undantag införs för transport av eget farligt avfall i begränsad mängd från mobil serviceverksamhet (alltså arbete ute hos kunder där avfallet körs mellan uppdragen) till den plats verksamheten lagrar det.

I en särskild framställan föreslås två nya bestämmelser. Skyldigheten att anteckna och rapportera utvidgas till icke-farligt avfall som innehåller långlivade organiska föroreningar över koncentrationsgränserna i bilaga IV till POPs-förordningen, och den som antecknar ska ange vilka ämnen som förekommer. I förordningen (2012:259) om miljöstraffavgifter föreslås 11 kap. 9 § upphöra och 11 kap. 8 b § bör knytas till underlåtenhet att ta fram en transportanteckning.

Ändringarna föreslås träda i kraft arton månader efter beslut, och för bestämmelserna om långlivade organiska föroreningar tidigast ett år efter beslut.

Bedömning av delasppekter

Problembeskrivning och syftet med förslaget

Bestämmelserna infördes i augusti 2020, och utredningen anges ingå i regeringens uppdrag att förenkla regelverk för företag.

Systemet uppges fungera sämre än det skulle kunna och efterlevnaden vara betydligt lägre än förväntat, vilket leder till att seriösa aktörer riskerar sanktioner medan den som inte rapporterar slipper kostnaden. Reglerna uppges vara svåra att tolka i flera avseenden: i vilken egenskap en anteckning ska föras, tidsfrister och sparandekrav, dubbla informationskrav i transportdokument och anteckning, signeringskravet, klassificeringen med avfallskoder, ombuds-förfarandet och begreppet transport. Om ombuds-förfarandet anges att bristfälliga fullmakter leder till att den rapporteringsskyldiga verksamheten drabbas av miljöstraffavgift för uppgifter som ombudet skulle ha lämnat. Vid mobil serviceverksamhet krävs i dag anteckning och transportdokument för varje transport under en service-omgång, vilket anges vara en oproportionerlig börda i förhållande till nyttan. Svårigheter anges också vid insamling från flera kunder, i gemensamma avfallsutrymmen och vid mottagning i butik. Förslagen syftar till att minska den administrativa hanteringen och samtidigt förbättra spårbarheten.

Regelrådet gör följande bedömning. Problemen beskrivs i förhållande till de olika delförslagen och syftet framgår. Beskrivningen gör det möjligt att följa vad som föranlett förslagen och vad de ska uppnå.

Regelrådet finner redovisningen av problembeskrivning och syftet med förslaget godtagbar.

Konsekvenser om ingen åtgärd vidtas

Av underlaget framgår att myndigheten löpande utvecklar avfallsregistrets system, men att tekniska åtgärder inte räcker för att komma till rätta med problemen i regelverket. De administrativa kostnaderna uppges förbli höga för dem som försöker göra rätt, särskilt mindre verksamheter inom service och underhåll och verksamheter med avfall i gemensamma avfallsutrymmen. Försenad eller felaktig rapportering anges fortsatt kunna leda till miljöstraffsavgift medan den som inte följer lagstiftningen undviker kostnaden. I den andra framställan anges att Sverige fortsatt inte lever upp till kraven.

Regelrådet gör följande bedömning. Redovisningen för spårbarheten för farligt avfall anger vad som kommer att göras, varför det inte räcker och vad ett oförändrat läge betyder för de verksamheter som söker följa reglerna.

Regelrådet finner redovisningen av konsekvenser om ingen åtgärd vidtas godtagbar.

Alternativa lösningar

Förslagsställaren anger att andra alternativ än ändringar i avfallsförordningen inte bedöms aktuella, och att vägledning prövats sedan systemet infördes utan att räcka. Ett alternativ för regeringen anges vara att genomföra delar av förslagen, vilket avfärdas med att helheten krävs för avsedd effekt. Alternativ redovisas i övrigt i skälen till respektive delförslag. I den andra framställan prövas att spårbarhet införs enbart för det avfall som redan är klassat som farligt. Det avfärdas med att lösningen bara delvis skulle uppfylla förordningens krav. Alternativet anges kunna räcka om EU inför nya faroklasser för hormonstörande och svårnedbrytbara ämnen i den bilaga som avgör vilket avfall som är farligt, eftersom det mesta avfallet med sådant innehåll då skulle klassas som farligt och därmed redan omfattas.

Regelrådet konstaterar att alternativen redovisas i skälen till varje delförslag, med för- och nackdelar och med skälet till valet, och avvägningarna kopplas till vad tillsynsmyndigheter respektive branschaktörer framfört.

Regelrådet finner redovisningen av alternativa lösningar godtagbar.

Berörda företag

Förslagen anges beröra alla verksamheter där farligt avfall hanteras — företag, myndigheter och organisationer — medan hushåll är undantagna. Verksamheterna delas in efter roll vid transporten som lämnare, transportör eller mottagare, utöver handlare, mäklare och behandlare.

Det exakta antalet berörda anges inte, eftersom det inte är känt. I stället redovisas två uppgifter. Den ena avser hur många som kan komma att beröras. Sett till en längre tidsperiod kan i stort sett samtliga verksamheter i Sverige antas hantera farligt avfall vid något tillfälle, upp till 1,3 miljoner, varav cirka 1 miljon företag.

Den andra avser hur många som faktiskt har rapporterat. Cirka 62 000 har rapporterat sedan november 2020, varav 57 000 avfallsproducenter, 6 000 insamlare, 12 500 transportörer, 680 behandlare och 1 300 handlare eller mäklare. Av behandlarna har 264 lämnat uppgifter om behandlingsresultat. Uppgifterna anges vara ofullständiga och delvis överlappande.

Att antalet inte kan preciseras per roll förklaras med att Statistiska centralbyråns företagsdatabas inte ger någon tydlig bild, och att beräkningar från 2019 byggde på branschkode som inte motsvarar förslagets roller.

Länsstyrelsernas register anges omfatta cirka 13 000 unika verksamhetsutövare. För butiksundantaget är antalet okänt men kan utgöra en delmängd av drygt 20 000 arbetsställen inom detaljhandeln. Cirka 350 verksamheter uppges ha egna gränssnittslösningar. I den andra framställan är antalet okänt, med 62 000 som tak.

Om storleken på de berörda företagen anges inget. Den enda storleksuppgiften avser landets företag i stort: 97 procent har färre än tio anställda och 99,9 procent är små eller medelstora.

Regelrådet gör följande bedömning. Antalet redovisas på flera sätt, och förslagsställaren anger själv att registrets uppgifter är ofullständiga. Redovisningen utgår dock genomgående från verksamhetsutövare, ett begrepp som enligt underlaget omfattar företag, myndigheter och organisationer. Endast på ett ställe skiljs företagen ut, och registrets siffror per roll säger därför inte hur många av de berörda som är företag. Bransch redovisas i stort sett inte; rollindelningen säger vad ett företag gör med avfallet, inte vilken näring det tillhör, och den enda branschangivelsen är detaljhandeln för butiksundantaget. Storleksfördelningen bland de berörda saknas likaså, och den fördelning som anges avser samtliga företag i Sverige. Av underlaget framgår samtidigt att hanteringen är särskilt svår för mindre företag och att förslagen slår olika beroende på storlek. Utan en fördelning går det inte att bedöma vilka företag som gynnas och vilka som får ökade kostnader.

Regelrådet finner beskrivningen av berörda företag bristfällig.

Påverkan på företagens kostnader och intäkter

Konsekvenserna redovisas i kvalitativa termer. Inget förslag åsätts ett belopp eller en tidsåtgång. Skälet anges vara att uppgifter om verksamheternas tidsåtgång saknas och att tillämpningen varierar för mycket mellan små och stora företag. Det enda belopp som rör företagen är miljöskattavgiften på 5 000 kronor, oförändrad till beloppet men knuten till en ny grund.

Redovisningen är gjord roll för roll, och utfallet skiljer sig åt. Avfallsproducenten får fyra förenklingsåtgärder: utökad tidsram, ett arbetsmoment i stället för två, avskaffat signeringskrav och samrapportering utan ombudsavtal. Identifikationsnumret kan samtidigt tillföra ett nytt moment. Transportören får ensade krav och längre tidsram, men sparandetiden går från ett till tre år. Mottagaren får mer tid att bedöma avfallets egenskaper, men identifikationsnumret kan ge ökad administration. För handlare och mäklare blir rapporteringen halvårsvis, samtidigt som bördan ökar för dem som i dag omfattas av undantaget i 6 kap. 4 §.

Utfallet beror också på utgångsläget. Den som redan efterlever reglerna får en lättnad. Den som inte gör det får inga minskade kostnader, utan kan få ökade när skyldigheterna börjar uppfyllas. Tre ökningsåtgärder anges och de träffar alla: identifikationsnumret, den utökade sparandetiden, och anpassningen av system hos dem som rapporterar via registrets gränssnitt och hos tjänsteleverantörer som byggt lösningen åt andra. Förslagsställaren anger ändå att anpassningskostnaden blir låg för de flesta, eftersom verksamheterna redan i dag förväntas göra det som krävs.

I den andra framställan gäller kravet icke-farligt avfall med ämnena över gränsvärdena i bilaga IV. Gränsvärdena och faroklassningen är skilda system, och ett avfall kan ligga över

gränsvärdet utan att vara farligt. Vilka avfallsslag som bär ämnena anges inte, och avfallskoder saknas utom för polyklorerade bifenylar. För den som redan hanterar farligt avfall uppges bördan bli mindre, eftersom innehållet redan måste vara känt. Den som hanterar icke-farligt avfall med sådant innehåll får en ny skyldighet och där anges bördan bli väsentligt större. Den totala bördan bedöms ändå begränsad, med skälet att sådan hantering osannolikt är vanlig. Om intäkter anges att förslagen kan ge bättre konkurrensvillkor och i förlängningen bättre lönsamhet och nya arbetstillfällen. Den andra framställan säger inget om intäkter.

Regelrådet gör följande bedömning. Kostnadssidan är beskriven roll för roll och efter utgångsläge, och skäl anges till att kvantifiering uteblivit. Redovisningen räcker ändå inte: när ett förslag har både lättande och betungande delar är det de betungande som behöver framgå klarast, och ingen av dem är kvantifierad.

Fördelningen mellan grupperna sammanställs aldrig utan får läsas ihop ur åtta avsnitt. För handlare och mäklare som omfattas av dagens undantag ökar bördan netto, vilket inte framgår någonstans samlat. Att anpassningskostnaden antas bli låg vilar dessutom på att verksamheterna redan gör det som krävs, medan det som redovisas under berörda företag är att bara 62 000 av upp till 1,3 miljoner har rapporterat. För dem som inte rapporterat är förslagen alltså inte en anpassning utan ett första möte med kraven.

Bedömningen att den tillförda bördan är begränsad går inte att följa. Hur stor gruppen är avgörs av vilka avfallsslag som bär ämnena, och det anges inte. Att avfallskoderna saknas talar för att avgränsningen är svår i praktiken.

I problembeskrivningen återges två uppgifter om dagens börda. Ett bolag uppgav i mark- och miljödomstolen att transportdokument vid varje deltransport under en serviceunda skulle medföra mellan 2 000 och 3 200 vägningar per dag. El-Kretsen, en producentansvarsorganisation för elutrustning, har hävdade att butikernas administrativa kostnader uppgår till en halv miljard kronor per år, motsvarande cirka 850 000 arbetstimmar. Uppgifterna avser enskilda led men visar att storleksordningar går att ta fram.

Intäktssidan berörs, men på en nivå som inte går att pröva. Att förslagen i förlängningen kan ge bättre lönsamhet och nya arbetstillfällen är ett påstående om samhället i stort, inte om de berörda företagen. Någon koppling till vilka företag eller vilken storleksordning anges inte.

Regelrådet finner redovisningen av förslagets effekter för företagens kostnader och intäkter bristfällig.

Påverkan på konkurrens

Av problembeskrivningen framgår att den som inte rapporterar undviker kostnader och att detta bidrar till snedvriden konkurrens i förhållande till seriösa aktörer. Förslagsställaren anger att konkurrensvillkoren kan förväntas bli förbättrade för dem som redan arbetar aktivt för att efterleva reglerna. Tre led anges: de egna administrativa kostnaderna sjunker, fler aktörer förväntas börja uppfylla sina skyldigheter och bära kostnader som de i dag undviker, och tillsynsmyndigheterna får bättre förutsättningar att identifiera dem som inte uppfyller kraven. I skälen till ett delförslag anges att kommuner och regioner ofta bedriver verksamhet som direkt konkurrerar med privat verksamhet, och att undantag enbart för offentliga verksamheter därför kan leda till snedvriden konkurrens. Det utvidgade undantaget vid insamling från hushåll anses däremot inte påverka konkurrensförhållandena, eftersom kommunens ansvar för hushållens avfall inte konkurrerar med privata aktörer. I den andra framställan behandlas inte konkurrensfrågan.

Regelrådet gör följande bedömning. Konkurrensfrågan behandlas på flera ställen. Den som söker svaret får läsa ihop det ur problembeskrivningen, konsekvenskapitlet och skälen till enskilda delförslag. För förslaget om avfall med långlivade organiska föroreningar saknas varje uppgift om konkurrens. Det påför en ny skyldighet för den som hanterar icke-farligt avfall med sådant innehåll, medan den som redan hanterar farligt avfall endast tillförs en mindre börda. Bördan fördelas därmed ojämnt mellan verksamheter som kan konkurrera med varandra.

Regelrådet finner redovisningen av påverkan på konkurrens bristfällig.

Särskilda hänsyn till små och medelstora företag

Den administrativa bördan anges vara särskilt svår för mindre företag där chauffören eller teknikern själv måste hinna rapportera, och små företag uppges sällan kunna anpassa sitt system och därför vara hänvisade till e-tjänsten. Förenklingarna anges generellt ge mer positiva konsekvenser för mindre verksamheter per transporttillfälle, medan större verksamheter har fler tillfällen och därför kan få en större samlad lättnad. Två delförslag är avgränsade mot verksamheter med begränsade avfallsmängder. I ett avsnitt om vad som övervägts men inte föreslås redovisas två ytterligare hänsyn som prövats. Branschens begäran om undantag för mindre verksamheter, framför allt sådana där farligt avfall inte uppstår löpande eller till följd av den huvudsakliga verksamheten, avvisas med att avfallsdirektivet saknar stöd för att undanta verksamheter utifrån omfattning eller typ. En generell mängdgräns avvisas på samma grund, men lättnader föreslås i stället för mindre mängder inom viss serviceverksamhet.

Regelrådet gör följande bedömning. För spårbarheten för farligt avfall är prövningen gjord. Det anges för varför utfallet skiljer sig åt mellan mindre och större företag. Två delförslag riktas mot verksamheter med små volymer, och två ytterligare hänsyn har prövats och avvisats med angivet skäl. Att skälet är EU-rättsligt och att förslagsställaren därefter valt att inte utreda förenklingsbehovet vidare gör prövningen mindre ingående än den kunnat vara, men den är gjord och motiverad. För förslaget om avfall med långlivade organiska föroreningar saknas varje uppgift om storlekshänsyn.

Regelrådet finner redovisningen av särskilda hänsyn till små och medelstora företag godtagbar.

Åtgärder för att begränsa kostnader och andra negativa effekter

I framställan om farligt avfall redovisas åtgärderna i proportionalitetsbedömningen. Förslagen anges ha utformats och justerats successivt utifrån synpunkter från branscher och tillsynsmyndigheter, och myndighetens tidigare tolkningar av EU-rättens minimikrav anges ha setts över i några delar för att undvika högre ställda krav än nödvändigt. Två delförslag begränsar dessutom effekten. Undantaget vid mobil serviceverksamhet gäller bara transporter av mindre än 200 kilogram och mindre än 200 liter. Och den som föredrar papper eller ett eget system kan fortsätta med det, om uppgifterna lämnas till registret och identifikationsnumret till mottagaren i tid.

I framställan om långlivade organiska föroreningar finns ett eget avsnitt. Där anges att spårbarheten kan genomföras i de system som togs fram 2020, och att förslaget därför inte bedöms medföra mer kostnader än nödvändigt. Den som inte vill anpassa sitt gränssnitt kan i stället lämna uppgifterna via myndighetens e-tjänst. Ett genomförande av den andra

framställan anges dessutom minska den administrativa bördan även för den som ska rapportera om sådant avfall.

Regelrådet gör följande bedömning. I den om långlivade organiska föroreningar finns ett eget avsnitt med konkreta inslag: befintliga system, e-tjänsten som alternativ och samverkan med den andra framställan. Redovisningen är därmed ojämn, men förslagsställaren anger i båda fallen vad som övervägts och varför.

Regelrådet finner redovisningen av åtgärder för att begränsa förslagets kostnader och andra effekter godtagbar.

Särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser

Förslagsställaren föreslår att ändringarna träder i kraft arton månader efter beslut, och anser att ändringarna i de två förordningarna bör ses som en helhet. Tidpunkten motiveras med att registrets system behöver anpassas, att de som förvaltar en gränssnittslösning behöver anpassa sina system, att verksamhetsutövare behöver omställningstid och att föreskrifter och vägledning behöver uppdateras. I övergångsbestämmelser förtydligas att äldre föreskrifter fortsatt gäller för hantering och överträdelser före ikraftträdandet. Regeländringarna anges behöva kommuniceras till branscher och tillsynsmyndigheter före ikraftträdandet. I den andra framställan anges tidigast ett år efter beslut, med vägledning och uppdaterade webbsidor som informationsinsats.

Regelrådet gör följande bedömning. Båda framställningarna anger en tidpunkt och skälen för den, och skälen är knutna till det anpassningsbehov förslagen skapar hos företagen. Förslagsställaren väger uttryckligen omställningstiden mot att tiden inte bör vara längre än nödvändig. Övergångsbestämmelserna klargör vad som gäller för hantering före ikraftträdandet. Informationsbehovet framgår i båda fallen.

Regelrådet finner redovisningen av särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser godtagbar.

Hur och när konsekvenserna kan utvärderas

Uppföljning anges ske genom löpande dialoger med branschorganisationer, verksamhetsutövare och tillsynsmyndigheter. Telefonsamtal och skriftliga frågor som noteras i myndighetens ärendehanteringssystem anges ge underlag för förbättringsförslag. Statistik från avfallsregistret anges användas för indikatorer som följer om efterlevnaden ökar som förväntat. Förslagsställaren bedömer att de löpande kontakterna ger tillräckligt underlag för att följa upp om förändringarna får avsedd effekt. I den andra framställan anges två källor till insyn: den löpande rapporteringen till registret och den löpande vägledningen mot tillsynsmyndigheter och verksamhetsutövare.

Regelrådet gör följande bedömning. Det framgår hur uppföljningen är tänkt att gå till för farligt avfall, och förslagsställaren bedömer underlaget tillräckligt. Samtliga källor avser dock löpande verksamhet. Någon tidpunkt eller något tidsintervall för utvärdering anges inte i någon av framställningarna. Utan en sådan hållpunkt går det inte att avgöra när det kan visa sig om förenklingarna gett avsedd verkan för företagen, och löpande insyn i hur ett system fungerar är inte detsamma som en utvärdering av vad förslaget lett till.

Regelrådet finner redovisningen av hur och när konsekvenserna av förslaget kan utvärderas bristfällig.

Överensstämmelse med EU-rätten och om förslaget går utöver minimikraven

Författningsförslagen anges vara utformade så att de överensstämmer med artikel 19.2 och artikel 35 i avfallsdirektivet, även om terminologin inte är densamma. Nuvarande krav på transportdokument genomför artikel 19.2, och övrig antecknings- och rapporteringsskyldighet genomför artikel 35. Direktivet talar om ett identifieringsdokument och om ett register som vissa aktörer ska föra, medan förslaget använder begreppen transportanteckning och mottagaranteckning. Det är benämningarna som skiljer sig åt, inte vad som ska göras. I en tabell sammanfattas hur förslagen förhåller sig till direktivets krav. I ett fall anges att förslaget går utöver minimikraven: transportörernas sparandetid utökas till tre år, med skälet att ett enhetligt tidskrav underlättar för både verksamhetsutövare och tillsynsmyndighet och att merbördan av tre år jämfört med ett bedöms försumbar. I den andra framställan anges att artikel 7.6 är något otydligt formulerad, eftersom den hänvisar till artiklar som endast avser farligt avfall. Förordningens inledande motivtext anger däremot att registerbestämmelserna bör tillämpas även på avfall med sådant innehåll som inte är klassat som farligt.

Regelrådet konstaterar att den EU-rättsliga grunden redovisas i båda framställningarna och att genomförandet visas krav för krav. Slutsatsen är redovisad och motiverad. Frågan om förslaget går utöver minimikraven är prövad. Där är avvikelse finns anges den och motiveras.

Regelrådet finner redovisningen av förslagets överensstämmelse med EU-rätten och av om förslaget går utöver minimikraven godtagbar.

Övrigt som Regelrådet vill framföra

Regelrådet har inget övrigt att framföra.

Regelrådet behandlade ärendet vid sammanträde den 9 september 2026

I beslutet deltog Anna-Lena Bohm (ordförande), Helena Fond, Martin Möрман, Roland Sigbladh och Lars Silver.

Ärendet föredrogs av Anna Nilsson

Anna-Lena Bohm
Ordförande

Anna Nilsson
Föredragande